

2009Z15341

Vragen van het lid **Ouwehand** (PvdD) aan de ministers van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over *de grove onderschatting van de EU van het aantal proefdieren dat wordt gedood in het kader van REACH*. (Ingezonden 31 augustus 2009)

1
Bent u bekend met de analyse van de Denktank voor Toxicologie van de John Hopkins University, waaruit blijkt dat het Europese REACH-programma¹ minstens twintig keer zoveel proefdieren het leven kost dan de EU tot nu toe heeft beweerd?²

2
Kunt u verklaren hoe het heeft kunnen gebeuren dat de officiële inschatting van de Europese Unie over het aantal proefdieren dat zal worden gedood in het kader van REACH op 2,6 miljoen dieren ligt, terwijl de wetenschappers van de John Hopkins University in optimistische scenario's al uitkomen op 54 miljoen dieren?

3
Is het waar dat de Europese Commissie met gedateerde cijfers, te weten gegevens over de chemische productie tussen 1991 en 1994, heeft gerekend, waardoor onder andere de verdubbeling van de productie van de chemische industrie sinds 1994 en de

uitbreiding van de EU buiten beschouwing zijn gebleven? Zo ja, kunt u aangeven hoe u deze analyse destijds, bij de totstandkoming van de REACH-richtlijn, heeft beoordeeld en gewogen bij uw beslissing om in te stemmen met de Richtlijn?

4
Kunt u aangeven of u zich bij de totstandkoming van REACH sterk heeft gemaakt voor de belangen van proefdieren? Zo ja, waar blijkt dat uit en hoe verklaart u dan dat u heeft ingestemd met de Richtlijn terwijl de gevolgen voor proefdieren zo slecht in kaart waren gebracht? Zo nee, waarom niet? Hoe verhoudt uw inzet voor REACH zich tot het met de mond beleden overheidsbeleid om het aantal dierproeven terug te dringen?

5
Hoe beoordeelt u de dierproef als methode om de giftigheid van stoffen voor mens en milieu te kunnen inschatten, gelet op de gefundeerde wetenschappelijke kritiek op deze methode? Bent u bereid methoden en resultaten van giftigheidstesten op dieren, zoals de in het artikel genoemde en bekritiseerde twee-generatiestudies voor het onderzoeken van reproductieve toxiciteit, te (laten) evalueren en teststrategieën te herzien?

6
Onderschrijft u de stelling van de wetenschappers dat er betere en efficiëntere testmethoden beschikbaar (kunnen) zijn dan

dierexperimenten voor het beoordelen van de giftigheid van stoffen? Bent u bereid de aanbeveling over te nemen een (gedeeltelijk) moratorium af te kondigen op deze dierproeven totdat alternatieve strategieën voor het screenen van chemicaliën beschikbaar zijn? Zo nee, waarom niet?

7
Hoe beoordeelt u, mede in het licht van het bovenstaande, het gegeven dat bestaande dierproeven voor veiligheidsbeoordelingen niet zijn gevalideerd terwijl alternatieven voor die dierproeven wel gevalideerd moeten zijn voordat ze geaccepteerd worden als betrouwbare testmethode? Op welke wijze zet u zich er reeds voor in om hier verandering in aan te brengen en tot welke extra inspanningen bent u bereid om deze situatie te kunnen doorbreken?

8
Deelt u de mening dat het onacceptabel is om minstens 54 miljoen dierproeven uit te voeren voor het testen van chemische stoffen, gezien het lijden van de betreffende dieren en de onbetrouwbaarheidsfactor in de resultaten? Zo ja, welke stappen gaat u zetten om het zover niet te laten komen? Zo nee, waarom niet?

¹ Registration, evaluation, authorisation and restriction of chemicals.

² – Nature, 26 augustus 2009: «Chemical regulators have overreached»

<http://www.nature.com/nature/journal/v460/n7259/full/4601080a.html#B1>
– Roviada, C. & Hartung, T. Re-evaluation of Animal Numbers and Costs for In Vivo Tests to Accomplish REACH Legislation Requirements for Chemicals Transatlantic Think Tank for Toxicology (2009); available at <http://www.altex.ch> or <http://altweb.jhsph.edu>